

Η τρίτη ηλικία γράφει...

Αγαπημένο μου παιδί,

Την ημέρα που θα προσέξεις ότι γέρασα, κι αυτό φοβάμαι ότι δεν θα αργήσει να γίνει, κάνε υπομονή και προσπάθησε να καταλάβεις...

Μπορεί τα χρόνια μου να πέρασαν, μπορεί οι ρυτίδες μου να χάραξαν το πρόσωπό μου... όμως ούτε η καρδιά μου έχασε την τρυφερότητά της, ούτε τα μάτια μου την καλοσύνη τους!

Από την πρώτη στιγμή ήμουν δίπλα σου, και με ανείπωτη λαχτάρα περίμενα τον ερχομό σου! Κι όταν το θαύμα έγινε, από την ευτυχία μου άνοιξαν οι ουρανοί και η χαρά μου ήταν απερίγραπτη!

Στα χρόνια που πέρασαν ήμουν δίπλα σου με την αγάπη που σου άξιζε και την τρυφερότητα που χρειάζομαι! Όμως ο χρόνος είναι αδυσώπητος και οι αλλαγές επάνω μας είναι ορατές...

Γι' αυτό αν καμιά φορά λερωθώ τη ώρα που τρώω ή εάν δυσκολεύομαι να ντυθώ, δείξε κατανόηση...

Θυμήσου με πόση υπομονή ξόδευα ώρες ατέλειωτες να σε βοηθώ!

Όταν μιλάμε, αν επαναλαμβάνω τα ίδια πράγματα δύο και τρεις φορές, μη με παρεξηγείς... Άκουσέ με... Όταν ήσουν μικρό παιδί, έπρεπε να σου λέω πολλές φορές την ίδια ιστορία, μέχρι να σε πάρει ο ύπνος!

Όταν δεν θέλω να κάνω ντους, μη θυμώνεις... Θυμήσου τις χίλιες δικαιολογίες που έβρισκες, προκειμένου να με πείσεις να μη σε λούσω...

Όταν διαπιστώνεις την άγνοιά μου πάνω στη νέα τεχνολογία, δώσε μου τον απαραίτητο χρόνο να προσαρμοστώ και μη με κοιτάς με ένα περιπαιχτικό χαμόγελο...

Όταν συζητάμε και ξεχνάω κάτι, δώσε μου χρόνο να το θυμηθώ. Κι αν δεν μπορώ, μην εκνευρίζεσαι.

Το πιο σημαντικό δεν είναι η ίδια η συζήτηση, αλλά η χαρά, να είμαστε μαζί και να συζητάμε!

Σου δίδαξα τόσο πολλά πράγματα! Να τρως σωστά... να ντύνεσαι σωστά... να αντιμετωπίζεις τη ζωή με θάρρος...

Όταν δεν θέλω να φάω, μη με πιέζεις... Ξέρω καλά πότε πρέπει και πότε όχι. Και όταν τα κουρασμένα πόδια μου δεν μου επιτρέπουν να περπατώ, μη στενοχωριέσαι... Φυσικό είναι! Εσύ δώσε μου το χέρι σου να κρατηθώ. Το ίδιο έκανα και εγώ, όταν έκανες τα πρώτα σου βήματα...

Το ξέρω ότι η ηλικία μου δεν επιτρέπει τόσο δραστηριότητα, όσο θα ήθελα. Ωστόσο τα καταφέρνω και επιβιώνω.

Κάποια μέρα θα καταλάβεις τι εννοώ... Κάποια μέρα θα καταλάβεις ότι, παρά τα λάθη μου, πάντα ήθελα το καλύτερο για σένα. Και προσπάθησα, όσο μπορούσα, να ετοιμάσω το δρόμο σου.

Δεν πρέπει να αισθάνεσαι λυπημένη, επειδή είσαι αναγκασμένη να με βλέπεις δίπλα σου. Πρέπει να είμαι δίπλα σου. Η πείρα μου σού είναι απαραίτητη. Δώσε μου το χέρι σου και βοήθησέ με να τελειώσω το δρόμο μου με υπομονή, αγάπη και ειρήνη. Κι εγώ θα σου το ξεπληρώσω με ένα χαμόγελο και με την μεγάλη αγάπη που έχω μέσα μου για σένα...

Το έστειλε η Ερμιόνη Κρικοχωρήτη